

Sygn. akt I C 1055/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Korzonek

Protokolant: st. sekr. sądowy Helena Chrubasik

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Funduszu (...) w W.

przeciwko: L. P. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1055/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 4 sierpnia 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Fundusz (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego L. P. (1) kwoty 11.270,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając powództwo powód podał, że posiada wierzytelność względem pozwanego powstałą z tytułu umowy bankowej zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym (...) Spółką akcyjną (wcześniej (...)), co powód potwierdził wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu (...). Podał, że pozwany nie zapłacił zadłużenia wynikającego z przyjętego zobowiązania, co spowodowało wypowiedzenie umowy przez bank i jej rozwiązania. Powód wskazał, że załącznik do umowy przelewu wierzytelności jednoznacznie precyzuje czynność bankową, która jest podstawą dochodzonego roszczenia oraz określa jego wysokość. Powód nadmienił, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwoty: niespłacona należność główna w kwocie 5.926,53 złotych, opłaty prowizje i koszty w kwocie 30 złotych, skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 951,40 złotych naliczone za okres od zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania według określonej w umowie bankowej stopy procentowej, skapitalizowane odsetki za opóźnienie w kwocie 4.219,42 złotych obliczone od dnia następującego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia poprzedzającego złożenie pozwu od kwoty należności głównej 5.926,53 złotych według określonej w umowie bankowej stopy procentowej. Powód wskazał, że na podstawie art. 482 §1 k.c. żąda dalszych odsetek za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa. Powód wskazał, że zawiadomił stronę pozwaną o przelewie wierzytelności, wzywając ją do zapłaty, co jednak nie nastąpiło.

W dniu 19 sierpnia 2015 roku w sprawie wydano nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty w przepisany terminie pozwany L. P. (2) złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Pismem z dnia 29.03.2016 roku pozwany wniósł zarzut przedawnienia i ponownie wniósł o oddalenie powództwa o zapłatę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 czerwca 2015 roku (...) Spółka akcyjna zawarła umowę przelewu wierzytelności z (...) Funduszem (...) w W..

Bezsporne

Ustalony w sprawie stan faktyczny był bezsporny, tak zatem nie wymagał dowodu.

Do pozwu powód nie dołączył żadnych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Powód nie wykazał swojego żądania ani co do zasady ani co do wysokości. Powód nie przedłożył w niniejszej sprawie żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Powód przede wszystkim nie dołączył umowy bankowej, z której wywodzi roszczenie. Tak zatem powód nie wykazał, że pozwany zawarła umowę bankową, a nie przedstawienie w przepisanej prawem formie umowy bankowej uniemożliwiało w konsekwencji stwierdzenie, czy dochodzona przez powoda należność jest rzeczywiście zasadna. Odnosząc się do uzasadnienia pozwu należy wskazać, że jedyne czego powód skutecznie dokonał to skutecznie uniemożliwił Sądowi weryfikację żądania zawartego w pozwie i informacji zawartych w jego uzasadnieniu. Powód nie wykazał istnienia i treści stosunku prawnego między stronami, nie przedłożył dowodów na zawarcie umowy bankowej z wierzycielem pierwotnym, tym samym nie wiadomo ile wynosi „określona w umowie bankowej stopa procentowa”, która posłużyła powodowi do obliczenia skapitalizowanych odsetek. Ponadto powód nie wykazał istnienia zadłużenia pozwanego, faktu wypowiedzenia umowy oraz jej rozwiązania. Należy uznać, że pozwany zakwestionował istnienie i wysokość roszczenia wnosząc o oddalenie powództwa. Zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.c. ciężar udowodnienia powyższych okoliczności spoczywał na powodzie, który nie sprostował temu obowiązkowi.

Sąd nie odnosił się do zgłoszonego zarzutu przedawnienia, ponieważ ocena skuteczności tego zarzutu może się odnosić jedynie do wykazanego i udowodnionego roszczenia, nie sposób bowiem oceniać zarzutu przedawnienia, skoro nie zostało wykazane istnienie zobowiązania, jego wysokość i termin jego wymagalności.

Reasumując powód nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanego, tak zatem nie wykazał zasadności żądania od pozwanego kwoty 11.270,96 zł. W konsekwencji Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany wygrał proces, ale nie poniósł żadnych kosztów, dlatego Sąd nie orzekał w tym przedmiocie.